

ROMÂNIA

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

Biroul permanent al Senatului

743 / 13.08.2026

București, august 2026

Domnului Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

asupra

**Legii pentru completarea art. 56¹ din Ordonanța de urgență a
Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate;
conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, precum
și pentru modificarea art. 5 alin. (1) din Legea nr. 292/2018 privind
evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private
asupra mediului**

La data de 25 octombrie 2025, Parlamentul a transmis Președintelui României, în vederea promulgării, *Legea pentru completarea art. 56¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, precum și pentru modificarea art. 5 alin. (1) din Legea nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului* (PL-x nr. 14/2023).

Legea are ca obiect de reglementare modificarea și completarea art. 56¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, în sensul instituirii posibilității ca, la solicitarea de către beneficiar, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, apelor și pădurilor să poată dispune modificarea limitelor ariilor naturale protejate prin scoaterea unor suprafețe din interiorul ariilor naturale protejate, dacă, pentru suprafețele respective, la data de 29 iunie 2007, erau

aprobate, prin hotărâre a Guvernului sau decrete de stat, obiective de investiții pentru realizarea de amenajări hidroenergetice, obiectivele fiind în curs de execuție sau demarate anterior acestei date, în temeiul legislației în vigoare.

De asemenea, prin legea transmisă la promulgare se modifică art. 5 alin. (1) din Legea nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, în sensul că regimul juridic instituit de acest act normativ nu se va aplica și proiectelor sau părților din proiectele care au ca obiectiv unic apărarea și securitatea națională ori reacția la situații de urgență, precum și proiectelor care contribuie la realizarea acestor obiective, din punct de vedere al securității naționale, desemnate astfel prin hotărâri ale Consiliului Suprem de Apărare a Țării și nici capacităților de producere sau transport a energiei electrice existente aflate în arii protejate, asupra cărora se efectuează lucrări de mentenanță, re tehnologizare sau modernizare a acestora.

În data de 11 noiembrie 2025, cu privire la această lege, Președintele României a formulat obiecție de neconstituționalitate, arătând, în principal, că:

- art. I permite modificarea limitelor ariilor naturale protejate/siturilor Natura 2000 (proiecte hidroenergetice) fără evaluare adecvată de impact, fără justificarea lipsei alternativelor, fără motive imperative de interes public major și fără măsuri compensatorii - contrar Directivei Habitare și jurisprudenței CJUE;
- art. II instituie o exceptare generală și necondiționată de la evaluarea impactului asupra mediului pentru proiectele desemnate de CSAT și pentru lucrările de mentenanță/re tehnologizare a capacităților energetice din arii protejate, deși derogările sunt permise doar punctual, individualizat, cu notificarea Comisiei Europene;
- ambele intervenții restrâng dreptul la un mediu sănătos fără a respecta testul proporționalității (scop legitim, necesitate, măsură proporțională) și afectează substanța acestui drept;
- se conferă CSAT o competență nouă (desemnarea proiectelor exceptate de la evaluarea de mediu) printr-o lege ordinară, deși modificarea atribuțiilor CSAT se poate face doar prin lege organică; textul este și ambiguu terminologic;
- forma adoptată de Camera decizională diferă substanțial de forma respinsă de Senat (extinderea suprafețelor excluse, procedură nouă la cererea „beneficiarului”, competența CSAT), aspecte nedezbătute în prima Cameră - cu încălcarea principiului bicameralismului;
- deficiențe de tehnică legislativă: termeni neconsacrați, neconcordanță între expunerea de motive și textul normativ, ambiguitate care ridică inclusiv o problemă de retroactivitate;
- lipsa reavizării de către Consiliul Legislativ a formei finale a legii, ulterior modificărilor substanțiale aduse proiectului.

Prin Decizia nr. 735/2026, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și a constatat că legea este constituțională în raport cu criticile formulate, statuând în esență că:

- ✓ diferențele dintre forma respinsă de Senat și cea adoptată de Camera Deputaților sunt nesemnificative (o singură precizare de fond la art. I – autoritatea și termenul de 60 de zile; la art. II – desemnarea prin hotărâri CSAT), neafectând obiectul de reglementare și configurația inițiativei — legea este conformă cu art. 61 și 75 din Constituție;
- ✓ avizul a fost solicitat de Senat (primă Cameră sesizată) la 14 noiembrie 2022 și emis favorabil la 17 noiembrie 2022; solicitarea unui nou aviz pe parcursul dezbaterilor este facultativă, nu obligatorie;
- ✓ expunerea de motive nu face parte din actul normativ și nu poate fi supusă controlului de constituționalitate; sintagmele criticate („zonă-tampon”, „la data de 29 iunie 2007”, „proiectelor care contribuie la realizarea acestor obiective”) sunt clare prin interpretare gramaticală și sistematică; norma reglementează doar pentru viitor - nu există retroactivitate;
- ✓ desemnarea proiectelor de apărare/securitate națională prin hotărâre CSAT este doar o aplicație a atribuțiilor existente, nu o atribuție nouă a acestuia - nu se încalcă rezerva legii organice;
- ✓ pentru art. I: excepția vizează ariile naturale protejate de interes național, nu siturile Natura 2000 (de interes comunitar), deci Directiva Habitare nu este incidentă; directivele Păsări și EIA rămân oricum aplicabile de la caz la caz în executarea normei. Pentru art. II: condiția analizei individuale („de la caz la caz”) impusă de art. 1 alin. (3) din Directiva EIA este respectată prin chiar mecanismul desemnării proiectelor prin hotărâri CSAT - nu există o exceptare generală și automată, iar art. 53 din Constituție nu este incident, nefiind afectat niciun drept fundamental.

Cu toate acestea, considerentele Curții relevă o serie de aspecte asupra cărora Parlamentul nu s-a pronunțat în mod expres pe parcursul procedurii legislative și care, prin natura lor, impun o nouă deliberare parlamentară, distinctă de cea care a precedat sesizarea de neconstituționalitate. Decizia Curții Constituționale din 24 iunie 2026 a validat constituționalitatea legii numai prin raportare strictă la criticile formulate în sesizare și numai în urma unui exercițiu interpretativ propriu al instanței de contencios constituțional, exercițiu care pune în lumină o serie de elemente ale textului normativ ce nu au făcut, ca atare, obiectul unei dezbateri parlamentare exprese.

Reevaluarea necesității, oportunității și eficienței soluțiilor legislative propuse

Constatarea constituționalității legii în raport cu criticile formulate nu epuizează analiza pe care Parlamentul este chemat să o realizeze în cadrul reexaminării. Dincolo de limitele controlului de constituționalitate, considerăm că se impune evaluarea actuală a necesității, oportunității și eficienței soluțiilor legislative adoptate, inclusiv din perspectiva evoluțiilor intervenite de la momentul inițierii propunerii legislative.

Expunerea de motive fundamentează intervenția legislativă, în principal, pe creșterea prețurilor la energie din anul 2021 și pe concluziile unei comisii parlamentare de anchetă constituite în acel context. Legea a fost însă adoptată în octombrie 2025, iar reexaminarea are loc în august 2026. La aproape cinci ani de la împrejurările avute în vedere de inițiatori, fundamentarea inițială nu a fost actualizată prin raportare la datele tehnice, energetice, economice și de mediu relevante prin raportare la momentul adoptării legii. Or, astfel cum rezultă și din considerentele Deciziei nr. 735/2026 referitoare la rolul instrumentului de motivare, aprecierea necesității unei reglementări presupune examinarea motivelor care o justifică, a impactului acestei reglementări și a condițiilor concrete de implementare. Faptul că expunerea de motive nu constituie obiect al controlului de constituționalitate nu înlătură necesitatea ca Parlamentul să verifice, în cadrul reexaminării, dacă premisele care au justificat inițiativa se mențin și în prezent.

În același sens, existența unei hotărâri a Guvernului sau a unui decret de stat anterior datei de 29 iunie 2007 atestă aprobarea istorică a unui obiectiv de investiții, fără a demonstra, prin ea însăși, că proiectul își păstrează, după aproape două decenii, fezabilitatea tehnică, utilitatea energetică și sustenabilitatea economică. Legea nu condiționează aplicarea derogării de verificarea situației juridice actuale a investiției, a stadiului fizic al lucrărilor, a costurilor și duratei necesare finalizării, a capacității suplimentare ce poate fi efectiv pusă în funcțiune, a existenței unor soluții tehnice alternative ori a raportului dintre beneficiul energetic urmărit și impactul asupra patrimoniului natural. Textul transmis la promulgare confirmă că elementul decisiv pentru aplicarea derogării îl constituie existența aprobării și demararea obiectivelor de investiții anterior datei de 29 iunie 2007, fără criterii suplimentare de actualitate sau viabilitate cu privire la aceste obiective.

Necesitatea unei evaluări actuale a proiectelor de investiții este cu atât mai evidentă cu cât derogările instituite prin lege în materia protecției mediului au vocație de aplicare nelimitată în timp. În forma transmisă la promulgare, reglementarea nu este circumscrisă unei situații excepționale cu caracter temporar și nici nu stabilește un termen în care beneficiarii pot solicita aplicarea acesteia. În consecință, mecanismul instituit poate permite reactivarea, la un moment nedeterminat, a unor proiecte aprobate cu decenii în urmă. În aceste condiții, menținerea unei derogări cu caracter permanent nu poate fi justificată exclusiv prin împrejurările conjuncturale ale pieței energiei avute în vedere la momentul inițierii legii ori prin considerații generale referitoare la avantajele hidroenergiei, ci presupune o evaluare actuală, individualizată și verificabilă a necesității, viabilității și utilității fiecărui proiect.

Evoluția procedurii legislative constituie, la rândul său, un argument în favoarea unei noi evaluări de oportunitate. Propunerea legislativă a fost respinsă de Senat la 19 decembrie 2022, Guvernul a formulat un punct de vedere negativ în aprilie 2023, iar comisiile sesizate în fond au propus respingerea acesteia în

aprilie 2024. Raportul suplimentar favorabil a fost depus la 15 octombrie 2025, chiar în ziua adoptării legii, fără actualizarea corespunzătoare a instrumentului de motivare, rămas întemeiat în esență pe datele și premisele anilor 2021-2022. Aceste împrejurări nu constituie, prin ele însele, vicii de constituționalitate, dar justifică reanalizarea soluției legislative în raport cu situația existentă la momentul reexaminării.

Reanalizarea soluției legislative este cu atât mai necesară cu cât problematica finalizării unor amenajări hidroenergetice aflate în curs de execuție face deja obiectul unor reglementări speciale. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 175/2022 *pentru stabilirea unor măsuri privind obiectivele de investiții pentru realizarea de amenajări hidroenergetice în curs de execuție, precum și a altor proiecte de interes public major care utilizează energie regenerabilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative*, aprobată prin Legea nr. 303/2023, instituie măsuri dedicate unor asemenea obiective de investiții. În paralel, în circuitul parlamentar au fost promovate alte inițiative având obiecte parțial convergente, inclusiv propunerea legislativă înregistrată sub nr. PL-x 179/2025 având ca obiect completarea prevederilor Ordonanței de Guvern nr. 175/2022 și propunerea legislativă înregistrată sub nr. PL-x 3/2026 privind unele măsuri necesare pentru implementarea proiectelor de securitate națională în domeniul hidroenergiei. Abordarea concomitentă a aceleiași problematici prin instrumente normative distincte, întemeiate pe proceduri, condiții și garanții diferite, evidențiază riscul unei reglementări fragmentare și lipsite de coerență legislativă.

Totodată, ulterior transmiterii legii spre promulgare, cadrul normativ în materia protecției biodiversității a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2026 *pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice*, care a introdus regimul zonelor prioritare pentru biodiversitate, metodologia de identificare a acestora fiind ulterior aprobată prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.066/2026. Legea supusă reexaminării nu reglementează raportul dintre procedura de scoatere a unor suprafețe din limitele ariilor naturale protejate și eventuala includere a aceluiași suprafețe într-o zonă prioritară pentru biodiversitate, deși cele două regimuri pot deveni incidente asupra aceluiași amplasament.

În aceste condiții, pentru același proiect pot deveni aplicabile, concomitent, regimul special instituit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 175/2022, normele privind securitatea națională, procedura de modificare a limitelor unei arii naturale protejate, evaluarea impactului asupra mediului, regimul siturilor Natura 2000, protecția speciilor, legislația în domeniul apelor și noile dispoziții privind zonele prioritare pentru biodiversitate. Suprapunerea unor asemenea regimuri speciale, insuficient coordonate între ele, riscă să producă nu simplificarea urmărită de inițiatori, ci din contră, incertitudine în aplicare,

competențe concurente, acte administrative dificil de corelat și, în cele din urmă, noi litigii.

Din această perspectivă, prezintă o relevanță deosebită exigențele Legii nr. 24/2000 referitoare la necesitatea și coerența reglementării, integrarea sa armonioasă în ansamblul legislației, precum și evitarea paralelismelor legislative. În locul instituirii succesive a unor derogări prin acte normative distincte, se impune analizarea oportunității unui cadru legislativ unitar, care să individualizeze proiectele vizate, să reglementeze în mod complet condițiile și procedura aplicabilă, să stabilească în mod clar competențele autorităților implicate și să prevadă garanții unitare și previzibile privind protecția mediului, evaluarea impactului acestor obiective de investiții asupra mediului, avizarea și autorizarea proiectelor.

Față de aceste evoluții, apreciem că Parlamentul este chemat să reanalizeze nu numai redactarea punctuală a legii, ci însăși oportunitatea menținerii soluției legislative adoptate, în condițiile în care fundamentarea inițială nu mai reflectă în mod suficient situația actuală, iar cadrul normativ aplicabil a cunoscut, între timp, modificări și dezvoltări semnificative. O asemenea evaluare este necesară pentru a stabili dacă obiectivul urmărit mai justifică adoptarea reglementării în forma transmisă la promulgare sau dacă acesta trebuie realizat printr-o soluție legislativă unitară, actualizată și corelată cu ansamblul normelor în vigoare.

Clarificarea noțiunilor terminologice validate de Curte doar pe cale interpretativă

Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. I și II din legea supusă reexaminării sunt clare, precise și previzibile numai după aplicarea metodelor de interpretare gramaticală și sistematică (par. 117 din decizie), acest exercițiu interpretativ fiind necesar pentru determinarea sensului sintagmelor „*zonă minimă, tampon, de lățime 100 metri*” (par. 109-111), „*dacă, pentru suprafețele respective, la data de 29 iunie 2007, erau aprobate... obiective de investiții*” (par. 112) și „*proiectelor care contribuie la realizarea acestor obiective*” (par. 113).

Faptul că înțelesul acestor sintagme a trebuit desprins prin coroborarea cu alte dispoziții ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 (art. 22, art. 53, art. 56¹) indică o insuficientă autonomie normativă a textului. Clarificarea legislativă este utilă tocmai pentru ca sensul normei rezultat din interpretarea Curții să fie reflectat direct în textul normativ și să poată fi aplicat uniform de destinatari. Din această perspectivă, apreciem oportună reformularea acestor sintagme, prin introducerea unor definiții exprese sau a unor trimiteri directe la dispozițiile deja existente care le clarifică, pentru a evita ca aplicarea legii de către autoritățile administrative să depindă de un exercițiu interpretativ pe care destinatarii direcți ai normei nu au întotdeauna resursele juridice de a-l realiza.

Definirea noțiunii de „beneficiar” și instituirea unor criterii obiective de identificare a acestuia

Art. 56¹ alin. (8), astfel cum este introdus prin art. I din legea supusă reexaminării, condiționează modificarea limitelor ariei naturale protejate de „solicitarea beneficiarului”, fără ca legea să definească această noțiune sau să stabilească criterii obiective de identificare a persoanelor sau entităților îndreptățite să formuleze o asemenea solicitare.

Absența unei definiții legale a noțiunii de „beneficiar” nu a fost apreciată de Curtea Constituțională ca afectând claritatea normei în sensul art. 1 alin. (5) din Constituție. Cu toate acestea, lipsa unor criterii legale de identificare a titularului îndreptățit să formuleze solicitarea poate genera practici administrative neunitare sau chiar un risc de aplicare discreționară de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, apelor și pădurilor. În acest sens, apreciem oportună completarea textului cu o definiție a noțiunii de „beneficiar” și cu criterii obiective de verificare a calității acestuia, similar altor reglementări din domeniul investițiilor energetice.

Introducerea unui mecanism explicit de coordonare cu autoritățile de mediu, în aplicarea Directivelor Păsări și EIA

Curtea a reținut că dispozițiile art. I din legea criticată nu reglementează, în mod expres, excepții de la aplicarea Directivei 2009/147/CE (Păsări) și a Directivei 2011/92/UE (EIA), motiv pentru care aceste acte europene „*vor fi avute în vedere... în procesul de aplicare*” a normei (par. 163), fără ca legea să prevadă un mecanism concret prin care această respectare să fie verificată sau documentată. Altfel spus, respectarea lor e lăsată, în lipsa unui mecanism concret, pe seama bunei-credințe administrative, fără nicio garanție procedurală înscrisă în lege. Cu alte cuvinte, este limpede absența unei garanții procedurale exprese în mecanismul nou creat.

Or, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 reglementează deja, la art. 38, un mecanism riguros de derogare de la regimul de protecție strictă a speciilor, aplicabil, potrivit structurii actului normativ, atât speciilor reglementate prin regimul Habitate, cât și speciilor de păsări sălbatice protejate - condiționat de inexistența unei alternative acceptabile, de absența unor consecințe negative asupra stării de conservare favorabilă a populațiilor vizate și de încadrarea într-un motiv legitim expres prevăzut, cu avizul Academiei Române. În acest context, absența unui mecanism echivalent pentru excepția reglementată la art. 56¹ alin. (8) creează o asimetrie greu de justificat în interiorul aceluiași act normativ, în măsura în care suprafața vizată de scoaterea din aria protejată adăpostește specii de păsări sălbatice supuse acestui regim.

În privința Directivei EIA, obligația de evaluare a impactului asupra mediului pentru proiectele de amenajări hidroenergetice rămâne, teoretic,

aplicabilă potrivit anexelor la Legea nr. 292/2018, independent de modificarea limitelor ariei naturale protejate operată în temeiul art. 56¹ alin. (8). Legea supusă reexaminării nu prevede însă nicio dispoziție de trimitere sau de coordonare între cele două proceduri, lăsând la latitudinea practicii administrative verificarea faptului că exceptarea de la regimul ariei protejate nu este interpretată, eronat, ca exceptare implicită de la procedura de evaluare a impactului asupra mediului.

Pentru a preveni situații în care autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, apelor și pădurilor aplică excepția de la art. 56¹ alin. (8) fără o verificare prealabilă a incidenței acestor directive, apreciem oportună analizarea necesității introducerii în noua soluție legislativă, în acord cu cele statuate pe cale jurisprudențială, a unei dispoziții exprese care să condiționeze aprobarea modificării limitelor ariei naturale protejate de o consultare sau un aviz al structurii de specialitate competente în materie de conservare a păsărilor sălbatice și de evaluare a impactului asupra mediului, în toate cazurile în care suprafața vizată interferează cu aceste regimuri de protecție.

Explicitarea distincției dintre ariile naturale protejate de interes național și cele de interes comunitar

Curtea a reținut că dispozițiile art. 56¹ alin. (8) vizează exclusiv ariile naturale protejate de interes național, definite la art. 5 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, și nu ariile de interes comunitar (siturile Natura 2000), motiv pentru care Directiva 92/43/CEE (Habitat) nu a fost considerată incidentă (par. 160-162).

Această delimitare a domeniului de aplicare nu rezultă însă în mod expres din cuprinsul art. 56¹ alin. (8), ci este desprinsă prin interpretarea coroborată a acestuia cu art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007. În condițiile în care aceeași suprafață poate face parte concomitent dintr-o arie protejată de interes național și dintr-un sit Natura 2000, iar art. 21 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 consacră aplicarea regimului de protecție corespunzător categoriei de management celei mai restrictive, apare necesară clarificarea expresă a domeniului de aplicare a prevederilor art. 56¹ alin. (8). În acest sens, apreciem oportună excluderea de la aplicarea art. 56¹ alin. (8) a suprafețelor care se suprapun, integral sau parțial, cu arii naturale protejate de interes comunitar, pentru a evita orice interpretare potrivit căreia modificarea limitelor unei arii de interes național ar putea produce efecte și asupra regimului juridic aplicabil siturilor Natura 2000.

Această distincție nu rezultă însă direct din textul art. 56¹ alin. (8), ci a necesitat coroborarea cu dispozițiile art. 5 din același act normativ. Pentru a preveni orice aplicare eronată a excepției introduse prin lege în privința suprafețelor care se suprapun, integral sau parțial, cu situri Natura 2000 - situație frecventă în practică, având în vedere prevederile art. 21 alin. (7) din Ordonanța

de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind aplicarea celui mai strict regim de protecție în cazul suprapunerii mai multor categorii de arii protejate (categoria cea mai restrictivă de management) - apreciem oportună excluderea expresă a suprafețelor care fac parte, integral sau parțial, din arii naturale protejate de interes comunitar de la incidența art. 56¹ alin. (8).

Lipsa unor garanții tehnice echivalente celor de la alin. (3) al art. 56¹, pentru excepția reglementată la alin. (8) al aceluiași articol

Potrivit art. 56¹ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007: „*modificarea limitelor ariilor naturale protejate de interes național se poate face exclusiv în scopul delimitării cu o precizie mai bună sau al corectării unor erori materiale ori științifice privind delimitarea inițială a ariei naturale protejate, la inițiativa autorității publice centrale pentru protecția mediului, a Agenției Naționale pentru Mediu și Arii Protejate sau a structurii de administrare a ariei naturale protejate, în baza unui studiu științific, cu avizul Consiliului Științific, după caz, și al Academiei Române, și se aprobă prin hotărâre a Guvernului*”. Așadar, chiar și pentru o intervenție cu scop strict tehnic - corectarea unei erori de delimitare, fără nicio finalitate economică sau investițională - legiuitorul a impus o succesiune completă de garanții: fundamentare științifică, aviz de specialitate, și aprobare la nivelul Guvernului.

Prin contrast, excepția introdusă prin art. 56¹ alin. (8) vizează o intervenție cu efecte considerabil mai ample, respectiv scoaterea unor suprafețe din regimul de protecție în vederea realizării unor investiții hidroenergetice. Cu toate acestea, procedura instituită este mai puțin exigentă decât cea prevăzută la alin. (3): autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, apelor și pădurilor dispune modificarea limitelor în termen de 60 de zile de la solicitarea beneficiarului, fără ca textul să impună un studiu științific, avizul Consiliului Științific, avizul Academiei Române ori aprobarea prin hotărâre a Guvernului.

Se conturează astfel un dezechilibru între intensitatea intervenției și garanțiile procedurale care o însoțesc. În timp ce o modificare cu caracter exclusiv tehnic este condiționată de o fundamentare științifică și de parcurgerea unei proceduri de avizare, scoaterea unor suprafețe din regimul de protecție pentru realizarea unei investiții este supusă unei proceduri considerabil mai simple. Având în vedere natura și efectele acestei din urmă măsuri, ar fi justificată instituirea unui nivel de fundamentare și control cel puțin echivalent celui prevăzut pentru ipoteza reglementată la alin. (3).

În consecință, se impune reanalizarea normei și din perspectiva necesității instituirii unor garanții tehnice comparabile cu cele prevăzute la alin. (3), prin introducerea obligației unei fundamentări de specialitate ori a unui aviz prealabil modificării limitelor ariei naturale protejate. O asemenea completare ar asigura o reglementare coerentă a celor două ipoteze de modificare a limitelor ariilor naturale protejate prevăzute de același articol.

Exceptarea capacităților energetice supuse lucrărilor de mentenanță, re tehnologizare sau modernizare este formulată în termeni generali și fără o delimitare suficientă a domeniului său de aplicare.

Teza finală a art. II exclude de la aplicarea Legii nr. 292/2018 capacitățile existente de producere sau transport al energiei electrice situate în arii protejate, atunci când asupra acestora se efectuează lucrări de mentenanță, re tehnologizare ori modernizare. Această exceptare operează autonom, fără a fi condiționată de desemnarea proiectului prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării, de existența unui obiectiv de apărare sau securitate națională ori de realizarea unei analize individuale.

Aplica Considerentele Deciziei nr. 735/2026 examinează art. II, în principal, din perspectiva proiectelor având legătură cu apărarea, securitatea națională sau reacția la situații de urgență și a mecanismului desemnării acestora prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării. Teza referitoare la capacitățile energetice existente nu beneficiază de o analiză distinctă. Fără a repune în discuție soluția Curții asupra constituționalității art. II în ansamblu, această opțiune legislativă reclamă o reevaluare proprie sub aspectul necesității, domeniului de aplicare și garanțiilor care o însoțesc.

O asemenea distincție este necesară și prin raportare la natura lucrărilor avute în vedere. Operațiunile de mentenanță pot avea un caracter curent și pot să nu determine modificări ale structurii, capacității sau amprentei instalației. În schimb, lucrările de re tehnologizare ori modernizare pot presupune intervenții constructive, creșteri de putere, modificări ale debitelor, extinderi ale rețelelor sau alte intervenții asupra cadrului natural. În consecință, impactul acestora nu poate fi apreciat în mod uniform și nici prezumat ca fiind nesemnificativ exclusiv în funcție de denumirea atribuită lucrării.

Textul nu definește noțiunile de mentenanță, re tehnologizare și modernizare, nu stabilește criterii sau praguri de diferențiere în funcție de amploarea intervenției și nu instituie o verificare preliminară a efectelor acesteia. Totodată, sintagma „capacități existente” nu delimitează cu suficientă precizie elementele componente ale investiției avute în vedere și, în special, dacă regimul derogatoriu privește exclusiv instalația principală sau și barajele, captările, drumurile, stațiile ori infrastructura auxiliară.

În aceste condiții, soluția legislativă ar trebui construită în funcție de natura și efectele concrete ale intervenției. Lucrările care nu determină modificări fizice relevante și nu sunt susceptibile să producă efecte semnificative pot beneficia de un regim distinct. Re tehnologizările și modernizările care pot modifica parametrii sau impactul instalației ar trebui însă supuse cel puțin unei verificări preliminare. Din această perspectivă, exceptarea generală prevăzută de teza finală a art. II se impune a fi reanalizată, inclusiv sub aspectul eliminării sau al restrângerii sale.

Față de argumentele expuse mai sus, și având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii pentru completarea art. 56¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, precum și pentru modificarea art. 5 alin. (1) din Legea nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

